

Krieger: Som allerede fremhævet af de tvende foregaaende ærede Lædere, er der vistnok mange Detailler, som give Anledning til forskjellige Overveielser. Der er fremhævet nogle, der kunde fremhæves flere, og jeg vil saaledes f. Ex. nævne, at det vel er et stort Spørgsmaal, om de Slagtehusf. Loven omhandler, virkelig skalde paatage sig at fyldestgjøre de Forordninger, som ere opstillede i Slutningen af § 1, altsaa alle Bygninger og Indretninger, som kunde være fornødne til Behandling af Huber, Blod, Larve, Lalg og det vorige Uffald; det kunde gaa overmaade vidt, men disse Enkeltheber ere ikke det, der saameget forjente Opmærksomhed ved Iste Behandling, det gjælder her mere Sagen i dens Helhed. Og jeg tror da, det man erkjender, at Emnet er fuldkommen overgibt til Overveielse af dette Thing, men paa den anden Side mener jeg bestemt, at den Form, hvorunder Hovedreglen er opstillet i § 1, maa kjendelig forandres, thi hvor velvillig man end isørgt maatte være overfor den hele Sag, kan jeg ikke anse det for rigtigt, at Lovgivningsmagten skalde paalægge Kjøbenhavn og de andre nævnte Kjøbstæder, Aarhus, Odense, Aalborg, Randers og Horsens inden Iste Januar 1885 for Kommunens Regning at tilveiebringe offentlige Slagtehusf. Et saadant Paabud vilde formentlig i høi Grad stride mod den naturlige Opfattelse af Kommunens Stilling til saadanne Spørgsmaal. Om den Tid kunde komme, da Erkjendelsen af Nødvendigheden af den hele Institution var saaledes godkjendt i den almindelige Bevidsthed og dog ikke trængt igjennem hos Kommunalbestyrelsen, at det kunde blive forvarligt at lade Lovgivningsmagten afstvinge Kommunerne det, som Rigsdag og Regering være enige om burde gøres, men som Kommunalbestyrelsen i disse Kjøbstæder satte sig imod, er Noget, jeg skal lade staa hen; jeg for min Del tror ikke, at det Tidspunkt vil komme, men i hvert Tilfælde er jeg overbevist om, at det ikke er kommet. Derimod synes det mig at forjente alvorlig Overveielse, om der ikke kunde være Grund til en Lovgivningsbestemmelse, som hjemlede, hvad man i Korthed talder Slagtevæng. — Noget, der er godt kjendt paa mangfoldige Steder i Udlandet, og hvorved man der befindet sig vel — til Hjælp for Kommunalbestyrelserne, navnlig da i de her omhandlede Byer, foresløg vel nærmest i Kjøbenhavn, men man kunde jo ogsaa gjerne senere tage nogle af de andre Byer med. Dette forekommer mig at være Hovedspørgsmaalet: om Lovgivningsmagten ikke burde hjemle Indførelsen af Slagtevæng, naar vedkommende Kommunalbestyrelse med vedkommende Ministeriums eller Ministeriers Sanction bestemte sig til at opføre det fornødne Slagtehus, et, der svarede til alle billige Forordninger; det er idetmindste klart, at det er et af de Hovedspørgsmaal, der her frembyde sig, om den hele Indretning virkelig hensigtsmæssig, ialtfald i Længden, kan

holde blot paa Friwilligheds Grundsaetninger, om man ikke i ethvert Fald efter nogen Tids Forløb vil komme til den Erkjendelse, at Gjennemførelsen vil kræve lovhjemlet Slagtevæng. Det tror jeg er Hovedspørgsmaalet, som dette Lovforslag frembyder, og jeg mener altsaa, at det for tjener særlig Overveielse, om ikke Lovgivningsmagten skalde sanktionere den Regel, at Slagtevæng kan indføres gjennem Vedbægt, naar en Kommune paa en hensigtsmæssig Maade indretter det fornødne offentlige Slagtehus med vedkommende Ministeriums eller Ministeriers Sanction. Derved maa da ogsaa alle de andre Spørgsmaal komme frem, som her frembyde sig, navnlig hvorledes man skal stille sig overfor det Kjøb, der ikke slaates i Byerne, men indføres fra Landet, thi heri ligger vistnok den største Vanskelighed. Det turde være mindre vanskeligt at faae et hensigtsmæssig indrettet Slagtehus, naar vedkommende Kommune selv frivillig bestemmer sig til at opføre det, og det paa en saadan Maade, at den hele Indretning bifaldes af vedkommende Ministerium.

Forslagsstilleren (Veslen): Jeg talter de ærede Lædere, som have skænket denne Sag deres Opmærksomhed og fremsat forskjellige Bemærkninger, som jeg skal forsøge at besvare. Jeg begynder med, hvad den sidste ærede Læser (Krieger) bemærkede med Hensyn til Slagtevængten, fordi det var overfor Spørgsmaalet om Slagtevængten, at det ærede 7de kongevalgte Medlem (Kjæfer) gikrede Lovf. og forment, at der vel kunde oprettes Slagtehusf. uden en Forpligtelse for Slagterne i Kommunen til deri at foretage al Slagting. Det kan jeg ikke tro vil være rigtigt. Jeg tror, at man derved væsentlig vil forringe de Indtægter, som Kommunerne skulle have, for at kunne dække Omkostningerne ved den hele Foranstaltning; men ogsaa i sanitær Henseende forekommer det mig lidet tilraadeligt, fordi de Slagtere, som ere mest tilbøjelige til at lade og falholde usundt Kjøb, ville undgaa at søge Slagtehusene, og altsaa ville fortsætte deres Næring ukontrolleret paa samme Maade som hidtil; men der er jo ingen af Slagterne, der i den Grad paafører Publikum Slade ved usundt Kjøb, som netop disse saakaldte Fristagtere, der drage omkring og opkjøbe syge og usunde Kreaturer, som de kunne faae for en ringe Pris, og falholde Kjøbet. De ville absolut ikke komme til Slagtehusene, og det forekommer mig derfor, at hele Foranstaltningen uden Slagtevæng i sanitær Henseende kun lidet vil naae sin Hensigt og i økonomisk Henseende for Kommunen vil være ueheldig. Jeg er gaaet ud fra, at, for at faae oprettet Slagtehusf. var det absolut nødvendigt samtidigt at paalægge Slagtere, der ville drive denne Næringsvei, at lade slagte i Slagtehusene. Jeg tror ikke, at man kan vente, at det vil blive almindelig